

Udvalgets Side er fremkommet noget Forslag dertil — at foretage en saadan Omdannelse, og det har, som jeg tillod mig at bemærke, heller ikke været min Hensigt at fremkalde nogen Forandring for Dieblisset; men jeg har dog troet det rigtigt at udtale, at den hele Form ikke forekom mig at være tilfredsstillende.

Beskyldning: Det er naturligt, at Statsrevisoratet som en samlet Enhed har med den største Tilfredsstillelse maattet gennemlæse den Betænkning, som er fremlagt af Udvalget, idet man deraf uddrog den Slutning, at Revisoratet ikke havde været ganske uheldigt i Opfattelsen af det Hverv, der paalaae det, og det er ogsaa i Genhold til denne almindelige Anskuelse, at Revisoratet i sin Helhed ikke har fundet sig foranlediget til at stille noget Ændringsforslag til de Indstillinger, som ere gjorte af det ærede Udvalg. Denne Bemærkning har jeg at gøre med Hensyn til hele Revisoratet; men det er naturligt, at, naar jeg har yttret, at Revisoratet ikke har fundet sig foranlediget til at stille noget Ændringsforslag, maa det forstås paa den efter Formen passende Maade, nemlig saaledes, at de maatte stilles gennem et af dets Medlemmer, som tillige er Medlem af Thinget. De øvrige, kun ganske faa Bemærkninger, jeg skal tillade mig, gjør jeg kun som Medlem af den ærede Forsamling og ikke som Statsrevisor. Jeg skal saaledes gøre opmærksom paa, at, naar den meget ærede Finantsminister har yttret, at Ordet „bevilge“ ikke kunde bruges, fordi en Bevilling indbefatter Billiestilfjendegivelse af de tre forskellige Statsmagter, troer jeg, at det er næsten overflødig at bemærke, at det ikke har været Revisoratets Anskuelse, at der ved dette Udtryk skulde forstås den Lovgivningsact, som den meget ærede Finantsminister har angivet. At Revisoratet meget vel har seet den store Forskjel, der er mellem den Afgjørelse, der finder Sted gennem en Beslutning, som tages i Rigsdagen i Anledning af Indstillinger angaaende Regnskabet, og en egentlig Lovgivningsact, troer jeg vil fremgaae af flere Bemærkninger og Indstillinger, som findes i Revisoratets Beretning. Jeg skal i saa Henseende kun gøre opmærksom paa, at man vil finde blandt For-

slagene til Decisioner Pag. 79, at Revisoratet har sagt: „Idet Revisoratet anerkjender Rigstigheden af, at Avancementet skeer efter de lovlige Regler, antager det, at Spørgsmaalet om Ansættelse af Overcomplete ikke kan afgøres gennem en Indstilling fra Revisoratet, og at Ministeriet vil sørge for Sagens Ordning, muligt ved et Tillæg til Organisationsplanen for Marinen“. Det er altsaa, forekommer det mig, derved tilfjendegivet, at Revisoratet klart har seet den store Forskjel, der er mellem en Afgjørelse af et Indstillingspunct angaaende Regnskabet og et Punct, som hører under den egentlige lovgivende Magt. Da der imidlertid saavel af den meget ærede Finantsminister som af Udvalget og af den ærede Taler, der sidst havde Ordet, er fremjat en saa afgjort Indsigelse mod dette Ord „bevilge“, skal jeg naturligvis ikke opholde mig ved yderligere at oplyse, hvorledes Revisoratet egentlig har tænkt sig Forskjellen mellem „at bevilge“ og „at billige“, hvilket jeg for Dieblisset troer, er overflødig, naar man ikke antager Udtrykket selv for aldeles correct.

Med Hensyn til de Bemærkninger, som ere fremsatte af den sidste ærede Rigsdagmand, og som hovedsagelig gaae ud paa, at Revisoratet skulde have undersøgt, hvilken Forskjel der egentlig var mellem de Udgifter, der skulde billiges efter Indstilling fra Revisoratet, og dem, der skulde finde deres Afgjørelse ved Tillægsbevillinger, skal jeg for Dieblisset ikke gaae videre ind derpaa. Det er en Anskuelse, der jo, som bekjendt, har været megen Tvivl underkastet, hvilke Udgifter der burde bevilges ved en særlig Lov; der har i Anledning af forskellige Tillægsbevillingslove været Discussion derom i det andet Thing, og man har der været meget uenig om, hvor Grændsen var; navnlig har man været uenig om, hvorvidt der behøvedes en Tillægsbevilling med Hensyn til de Udgifter, som allerede havde fundet Sted, istedetfor at efter Finantsloven gives Bevillingerne for noget Tilkomende. Jeg skal dernæst gøre opmærksom paa, hvilket ogsaa er udtalt af den ærede sidste Taler, at der af de Tillægsbevillingslove, som ere fremkomne fra Regjeringens Side, vist ikke lader sig udlede noget Princip, der er fulgt med Confe-